

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213010361
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7213010361.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. júna 2014, v trestnej veci proti obžalovaným D. U. G. R. R., pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 3.12.2013 sp.zn. 3 T 18/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných D.Š. U. G. R. R..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 3 T 18/2013 z 3.12.2013 boli obžalovaní D. U. G. R. R. uznaní vinnými zo zločinu lúpeže spáchaným formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 188 ods.1 Tr.zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 17.8.2012 okolo 17.00 hod. v X., na ul. R. Č..X, za použitia násillia voči poškodenému H. Š., nar. X.X.XXXX sa zmocnili jeho peňaženky, retiazky zo žltého kovu a poškodili mu slnečné okuliare zn. F. tak, že obžalovaný D. U. ho zozadu chytil rukami v oblasti krku, stiahol na zem, kde ho obaja obžalovaní kopali do celého tela, pričom poškodený sa jednou rukou bránil a druhou si pridržoval peňaženku, ktorú mal v zadnom vrecku nohavíc a keď sa mu N. E. pokúsil pomôcť, obžalovaný R. R. ho chytil za krk, stiahol ho na zem a škrtil a keď sa obžalovaný D. U. zmocnil retiazky, ktorú mal poškodený na ruke a jeho peňaženky, v ktorej mal občiansky preukaz, preukaz poistenca zdravotnej poisťovne D., bankomatovú kartu T. k účtu vedenému v Y. Y., G..Y., čipovú kartu Y. s kreditom 162,00 eur a hotovosť 200,00 eur, obaja z miesta činu ušli, čím poškodenému H. Š.N. spôsobili škodu vo výške najmenej 517,00 eur a povrchové poranenia na tele bez práceneschopnosti.

Za to súd obžalovanému D. U. podľa § 188 ods.1, § 38 ods.2, ods.4 Tr.zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 60 (šesťdesiat) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Obžalovanému R. R. súd podľa § 188 ods.1, § 38 ods.2, ods.4 Tr.zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 56 (päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému H. Š., nar. X.X.XXXX škodu vo výške 500,- Eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaniami obžalovaných. Obžalovaní podané odvolania písomne neodôvodnili, avšak z ich vyjadrenia na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že rozsudok okresného súdu napadli vo výroku o uznaní viny a uloženom treste.

Verejné zasadnutie sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaných.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol ich odvolania zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolania obžalovaných boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods.1 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie v súvislosti s podanými odvolaniami obžalovaných, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že tieto spáchanie žalovaného trestného činu v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popreli. V priebehu trestného stíhania čiastočne priznali vznik konfliktu a fyzické napadnutie poškodeného H. Š., avšak podľa ich názoru ich konanie napĺňalo len zákonné znaky trestného činu výtržníctva.

Z trestnej činnosti obžalovaných usvedčovala výpoveď poškodeného H. Š., ktorý podrobným spôsobom opísal svoje fyzické napadnutie v inkriminovanom čase. S obžalovanými sa stretol pri hre na automatoch a títo ho následne fyzicky napadli na ulici R. Č.. X T. X. s tým, že mu odcudzili peňaženku, ako i retiazku, ktorú mal na ruke. Spôsobená škoda bola zo strany poškodeného vyčíslená vo výške 500,- €.

Svedok N. E. svojou výpoveďou bez pochybností potvrdil výpoveď poškodeného H. Š. s tým, že v rozhodnom čase bol priamym účastníkom konfliktu medzi obžalovanými a poškodenými. Poškodenému sa snažil pomôcť, avšak obžalovaný R. R. ho chytil za krk a stiahol na zem, kde ho škrtil, pričom D. U. poškodenému odcudzil peňaženku a retiazku.

Svedkom konfliktu bol taktiež priamy svedok Z.. T. Š., ktorý napadnutie poškodeného videl zo svojho bytu na X.R.. Potom, ako bol poškodený fyzicky zo strany dvoch osôb napadnutý, svedok videl, ako mu niečo jeden z nich vyťahoval spod tela. V poškodenom opoznal H. Š., ktorý je jeho sused s tým, že tento počas konfliktu kričal o pomoc. Osoby, ktoré poškodeného napadli sa neskôr dali na útek rôznymi stranami. Napadnutie mu neskôr priamo opísal sám poškodený.

Existenciu konfliktu a napadnutie poškodeného potvrdili svedkyne S. G. J. Š. - dcéry obžalovaného, ktoré z X. R. počuli volať o pomoc svojho otca. Obidve videli, ako poškodený ležal na zemi. Dve osoby ho kopali a vedľa stál svedok E.. Poškodený im následne a bezprostredne po napadnutí opísal priebeh celého konfliktu.

O fyzickom napadnutí poškodeného svedčil aj listinný dôkaz vo forme záznamu o zhodnotení zdravotného stavu Záchrannej služby Košice, podľa ktorého bol poškodený ošetrený dňa 17.8.2012 o 17.40 hod.

Odborné vyjadrenie znalca z odboru drahých kovov sa zaoberalo hodnotou zlatého retiazkového náramku, pričom jeho cena bola ustálená na 155,02 €.

Na základe uvedených skutočností mal teda krajský súd v otázke viny v prejednávanej trestnej čine jednoznačne preukázané, že obidvaja obžalovaní svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. Zo spáchania trestného činu boli bez pochybností usvedčení výpoveďou poškodeného, ako i citovanými výpoveďami

zainteresovaných svedkov. Napadnutie poškodeného dokumentoval aj listinný dôkaz svedčiaci o zranení a ošetrení poškodeného v inkriminovanom čase. Vzhľadom na to, že obidvaja obžalovaní použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, nemohlo byť ich trestné konanie posúdené len ako trestný čin výtržníctva podľa § 364 Tr.zák. Pokiaľ sa týka podrobnejšieho odôvodnenia záverov o vine obžalovaných krajský súd odkazuje aj na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

Uložené tresty obžalovaným zohľadňujú základné zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr.zák.

Obžalovaný D. U. bol v minulosti 15-krát súdne trestaný, a to pre úmyselnú trestnú činnosť prevažne majetkovej povahy. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 2 T 25/2012 zo 7.5.2012, právoplatným 30.7.2012, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Tr.zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov do 30.9.2013.

Obžalovaný R. R. bol v minulosti 4-krát súdne trestaný, naposledy pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr.zák. Okresným súdom Košice I trestným rozkazom sp.zn. 3 T 26/2010 z 22.3.2010, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienenčne prepustený 2.6.2011.

Na základe týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že obidvaja obžalovaní vzhľadom na svoju kriminálnu minulosť majú neustále sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, prostredníctvom ktorej si zadovávajú zdroj príjmov. Tresty odňatia slobody u obžalovaného D. U. vo výmere 60 mesiacov a u obžalovaného R. R. vo výmere 56 mesiacov zodpovedajú zákonnej podmienke, že trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. V tejto súvislosti krajský súd zvyrazňuje tú skutočnosť, že zákonom stanovená trestná sadzba pri trestnom čine podľa § 188 ods.1 Tr.zák. je v rozsahu troch rokov až osem rokov, a preto uložené tresty obžalovaným pri prevažujúcom pomere príťažujúcich okolností (§ 38 ods.4 Tr.zák.) sa javia ako primerané a zodpovedajúce zákonu.

Krajský súd ako zákonný taktiež vyhodnotil výrok napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého boli obidvaja obžalovaní podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to z dôvodu, že títo v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu boli vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaní spáchaním trestného činu spôsobili poškodenému škodu a tento si ju v trestnom konaní riadne a včas uplatnil, krajský súd považoval taktiež výrok napadnutého rozsudku o náhrade škody za zákonný a dôvodný.

Na základe týchto dôvodov Krajský súd v Košiciach odvolania obžalovaných zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie sú dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.